

Τῷ 1843 κουάκερός τις Μίλλερ ὀνομαζόμενος ἤρξατο κηρύττων ὅτι ἤγγικεν ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου καὶ ὅτι οἱ ἄνθρωποι ὤφειλον μόνον περὶ τῆς σωτηρίας των νὰ μεριμνῶσι. Μάλιστα ὠρίσθη καὶ ἡ ἡμέρα τῆς συντελείας, ἦτοι ἡ 24 Ἀπριλίου τοῦ 1844, καθ' ἣν πάντες μὲν οἱ ἄνθρωποι: ἐμελλον νὰ ἀναληφθῶσιν εἰς τὸν Οὐρανόν, ἡ δὲ γῆ ἐμελλε νὰ ἐξαφανισθῆ. Ὁ ἀγύρτης οὗτος παρήγγελλεν ὅτι πρέπει οἱ ἄνθρωποι τὴν ἡμέραν ἐκείνην νὰ συναθροισθῶσιν ἐπὶ ὑψηλοῦ τινος ὄρους, ὥστε νὰ εἶνε ὅσον τὸ δυνατὸν πλησιέστερα τοῦ Οὐρανοῦ. Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐφάνησαν ἐκτεθειμένα ἐν τοῖς ἐμπορικοῖς καταστήματι τῆς Νέας Ὑόρκης μακρὰ φορέματα λευκὰ μετὰ ἐπιγραφῶν φορέματα τῆς Ἀναλήψεως. Πᾶς πιστὸς ὤφειλε νὰ ἐνδυθῆ τοιαύτην στολὴν ἵνα ἀναβῆ εἰς τὸν Οὐρανὸν μετὰ χάριτος καὶ κοσμιότητος. Ἀναφέρεται δὲ καὶ ὅτι πλείστοι ἐμποροὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τῆς θύρας τῶν καταστημάτων των ὅτι: *Ἐνεκα τῆς συντελείας τοῦ κόσμου δίδονται τὰ ἐμπορεύματα δωρεάν.* Καὶ οἱ διαβάται εἰσερχόμενοι ἐξέλεγον ὅ τι ἤθελον χωρὶς νὰ ἀποτίσωσι τὴν τιμὴν του. Τὴν δὲ μοιραίαν ἡμέραν πάντα τὰ ὄρη εἴκοσι καὶ πλέον μερῶν τῆς Συμπολιτείας ἦσαν κεκαλυμμένα ὑπὸ πιστῶν ἐνδεδυμένων τὴν τῆς Ἀναλήψεως στολὴν. Ἄλλ' ἐπελθούσης τῆς νυκτὸς ἐδέησε νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς πόλεις των κατησχυμένοι διότι ἔζων ἔτι. Ὁ δὲ ψευδοπροφήτης Μίλλερ οὐδὲν ἄλλο εἶπεν ἢ ὅτι: *Δυστυχῶς ἠπατήθην ὡς πρὸς τὴν ἡμέραν, καὶ οὐδέποτε πλέον ἐλάλησε περὶ τῆς προορήσεώς του ταύτης.* Ἄλλ' ὅμως πολλοὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ προσηλυτισθέντων ἔχουσιν ἔτι τὴν πεποίθησιν ὅτι ὅσον οὐπὼ ἐκλείπει ὁ κόσμος καὶ διὰ τοῦτο κατ' οὐδένα τρόπον συναινοῦσι νὰ ἔχωσι πράγματα ἰδικὰ των.

Τῷ 1845 ἐξεδόθη Ἱστορία τῶν Κουακέρων ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τοῦ ἀγγλοῦ συγγραφέως Βάγσταφτ.

Γυνῶμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιουδ.]

11.

Οὐχὶ σπανίως τὰ πάθη παράγουσι πάθη ἀντίθετα. Ἡ φειδῶ, λόγου χάριν, τὴν ἀφειδίαν ἐνίοτε διαδέχεται, ἐκ δὲ τῆς ἀφειδίας ἡ φειδωλία ἀναβλαστάνει. Πολλάκις δὲ ἡ μὲν εὐστάθεια ἀπὸ μαλακῆς ψυχῆς πηγάζει, ἡ δὲ τόλμη δειλίας εἶναι προῖόν.

12.

Ὅσον καὶ ἂν προσπαθῆσῃ ὁ ἄνθρωπος νὰ κρύψῃ τὰ πάθη αὐτοῦ ἐν εὐσιότητι κιβδηλῶ καὶ τιμιότητι ἐπιπλάστω, ταῦτα πάντοτε διαφκίνονται ὑπὸ τὰ ὑπουλα αὐτῶν καλύμματα.

13.

Ἡ φιλαυτία μᾶλλον τῶν δοξασιῶν ἢ τῶν ὀρέξεων αὐτῆς τὴν κατάρκισιν ἀνέχεται.

14.

Οἱ ἄνθρωποι οὐχὶ μόνον εὐκόλως ἐπιλανθάνονται τῶν εὐεργεσιῶν καὶ τῶν ὕβρεων, ἀλλὰ καὶ μιποῦσι τοὺς εὐεργετήσαντας αὐτοὺς, καὶ παύουσιν ἀποστρεφόμενοι τοὺς ὕβριστὰς αὐτῶν διότι τὴν πρὸς ἀπόδοσιν τῆς εὐεργεσίας καὶ ἐκδίκησιν τῆς ὕβρεως προσπάθειαν νομίζουσι δουλείαν ἀφόρητον.

15.

Πολλάκις τῶν ἡγεμόνων ἡ μακροθυμία οὐδὲν ἄλλο εἶναι εἰμὴ τρόπος τις τοῦ πολιτεύεσθαι, πρὸς σαγηνεῖαν τῆς ἀγάπης τῶν λαῶν.

16.

Ἡ μακροθυμία, ἣν οἱ ἡγεμόνες ἐπιδεικνύουσιν ὡς ἀρετὴν, ἀσκεῖται, ἐνίοτε μὲν, ἐκ μεταιότητος, ἄλλοτε δὲ, ἐξ ἀκηδεσίας, πολλάκις δὲ ἐκ φόβου, καὶ σχεδὸν πάντοτε καὶ τῶν τριῶν αὐτῶν αἰτίων ἐνεκα.

17.

Ἡ μετριοφροσύνη τῶν εὐτυχούντων προέρχεται ἐκ τῆς ψυχικῆς γαλήνης, ἣν εἰς αὐτοὺς ἐπιφέρει ἡ τύχη ἡ ἀγαθὴ.

18.

Μετριοφρονεῖ ὁ ἄνθρωπος φοβούμενος τὸν φθόνον καὶ τὴν καταφρόνησιν, ὧν κρίνονται ἄξιοι οἱ ἀπὸ τῶν ἰδίων εὐτυχημάτων μεθύοντες. Ἐκτὸς δὲ τούτου, μάταιος ὁ ἄνθρωπος ὧν, διὰ τῆς μετριοφροσύνης θέλει νὰ ἐπιδείξῃ τῆς διανοίας αὐτοῦ τὴν δύναμιν. Τῶν δὲ εἰς ὕψος ἄκρον φθασάντων ἀνδρῶν ἡ μετριοφροσύνη ἐκδηλοῖ τὴν προσπάθειαν αὐτῶν, ὅπως φανῶσι κρείττονες τῶν εὐεργεσιῶν τῆς τύχης.

19.

Πᾶς τις δύναται νὰ φέρῃ τὰ τοῦ πλησίον κακά.

20.

Ἡ καρτερία τοῦ σοφοῦ οὐδὲν ἄλλο εἶναι εἰμὴ ἡ τέχνη, δι' ἧς αὐτὸς κατακλείει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τὸν τάραχον.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ὑπάρχουσι φιλαίαι ἐπιζῶσαι αἰτήσεως χερμάτων συγγένεια ὅμως τοιαῦται εἶνε πολὺ σπανιώτεραι.

* * Ἡ φαντασία, οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ὄλαι ἐν γένει αἱ αἰσθήσεις ταξιδεύουσι. Μόνη ἡ καρδία μένει ἀκίνητος εἰς τὸν τόπον τῆς, διότι περικλείει ἐν αὐτῇ ὀλόκληρον κόσμον.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπένειμε κατ' αὐτὰς τὸν σταυρὸν τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς εἰς τινα νεάνιδα Ἰουλιαν Δοδοῦ καλουμένην, κατὰ τὸ 1870 διευθύντριαν τοῦ ἐν Πιθιβιέρῃ τηλεγραφικοῦ σταθμοῦ. Ἡ νεάνις αὕτη ἄμα μαθούσα ὅτι οἱ Πρώσοι ἐπέρχονται, φοβηθεῖσα ὅ τι ἄληθῶς μετ' οὐ πολλὴ συνέθη, ἔσπευσε καὶ ἔκρυψε μέρος τῶν τηλεγραφικῶν συσκευῶν. Οἱ Πρώσοι ἄμα

είσελθόντες εἰς Πιθιδιέρην κατέλαβον τὸ γραφεῖόν της καὶ πρὸς πλείονα ἀσφάλειαν ἐνέκλεισαν τὴν εἰκοσαετίδα διευθύντριαν μετὰ τῆς μητρὸς της ἔν τινι δωματίῳ τοῦ πρώτου πατώματος. Ἄλλ' ἐκεῖ ἡ Ἰουλία ἐξήγαγεν ἐκ τῆς κρύπτῃς τὴν τοῦ ἀποδέκτου συσκευὴν, ἔθηκεν αὐτὴν εἰς συγκοινωνίαν μετὰ τοῦ σύρματος τοῦ διερχομένου ὑπεράνω τῆς οἰκίας καὶ ὑπέκλεπτε τὰ τηλεγραφήματα, ἅτινα οἱ Πρωῖσοι ἀπέστειλον ἀπὸ τῶν ἰσογειῶν. Ἐκαστον δὲ ὑποκλεπτόμενον τηλεγράφημα ἀπέστειλεν εὐθὺς πρὸς τὸν ἐν Πιθιδιέρῃ γάλλον ἑπαρχον, ὅστις καὶ αὐτὸς τὸ ἀπέστειλε δι' ἐπίτηδες ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ γαλλικοῦ στρατεύματος, ὅπερ ἄνευ τῆς ἀνεπίστου ταύτης βοήθειας δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ διαβῇ τὸν Δεῖγγρα, ἀλλὰ θὰ περιεκυκλοῦτο καὶ θὰ ἐρρίπτετο κατὰ τὴν Αὐρηλίαν. Σημειωτέον δ' ὅτι δύο τῶν ἀπεσταλμένων τούτων ἐφονεύθησαν καθ' ὁδὸν καὶ μόνος ὁ τρίτος ἐφθασεν εἰς τὸν πρὸς ἂν ὄρον. Τοιαύτη ἡ φιλόπατρις πρᾶξις τῆς γενναίας νεάνιδος, ἣτις οὐδόλως ἐδίστασε καὶ τοι ἤξευρεν ὅτι ἐὰν ἐσυλαμβάνετο θὰ ἐφονεύετο. Καὶ ἀληθῶς ἡ ὑπηρετρία τῆς ἀγορασθεῖσα δι' ὀλίγων χρημάτων ὑπὸ τῶν Πρωῖσων προέδωκε τὴν κυρίαν της, ἣτις δικασθεῖσα ὑπὸ τοῦ πολεμικοῦ δικαστηρίου καταδικάσθη εἰς θάνατον. Ἐμελλε δὲ νὰ τουφεκισθῇ ὅτε ἦλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Πρωῖσων ἡ εἰδήσις τῆς ἀνακαωχῆς.

Μετὰ τινὰς δὲ ἡμέρας ὁ πρίγκιψ Φρειδερίκος Κάρολος θελήσας νὰ ἴδῃ τὴν ἡρώϊδα τὴν ἐπέπληξε διὰ τὴν ἀσυρροίαν της, ἐκεῖνη δὲ τῷ ἀπεκρίθη ἀπλῶς· «εἴμεθα γαλλίδες, κύριε, καὶ ἐγὼ καὶ ἡ μήτηρ μου.»

Σημειωτέον δ' ὅτι δέκα γυναῖκες γαλλίδες φέρουσι νῦν τὸν σταυρὸν τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς ὡς ἀμοιβὴν ἐξόχων πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρουσῶν. Μεταξὺ τούτων συγκαταλέγεται καὶ ἡ ζωγράφος Rosa Bonheur.

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν ἐκ Βαγδατίου Ἀδιλὲ Χανοῦμ, ἣτις ἠκολούθησε τοὺς ἐκεῖθεν ἐθελοντάς, ἀπενεμήθη ἐσχάτως τὸ παράσημον Μεδζιτιεῖ δι' τάξεως.

Ἄγγλική τις ἐφημερίς γράφουσα περὶ τῆς οἰκογενείας τοῦ λόρδου Βήκονσφιλδ διηγείται πλὴν ἄλλων καὶ τὸ ἐξῆς :

«Ὁ πάππος τοῦ λόρδου Βήκονσφιλδ ἦτο συνέταιρος τῶν κκ. Κλάρκ, Ἄνστεδ καὶ συντροφίας, ὀπωροπωλῶν ἔν τινι μικρᾷ ὁδῷ. Τὸ δ' ὄνομα Δισραέλης ὑπάρχει ἔτι γεγραμμένον ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ὀπωροπωλείου. Ὁ πατὴρ τοῦ λόρδου Βήκονσφιλδ ἠγόρασε μετοχὴν τῆς συντεχνίας τῶν ὀπωροπωλῶν καὶ μέχρι τῆς τελευταίας αὐτοῦ ἐλάβανε τὸ μέρος τῆς μετοχῆς του ταύτης. Μέχρι δὲ τῆς σήμερον καὶ ὁ υἱὸς του λαμβάνει τὸ εὐτελὲς μέρος τακτικῶς πορευόμενος εἰς τὸ ἐπιμελητήριον

καὶ ὑπογράφων τὴν ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς.»

Αἱ ἐκ Σινικῆς περιγραφαὶ περὶ τῆς αὐτόθι ἐπικρατησῆς καὶ ἐν τισὶ τῆς χώρας ἐκεῖνης ἐπαρχίαις εἰσέτι ἐπικρατοῦσης σιτοδείας εἰσι τῷ ὄντι φοβεραί. Ὑπολογίζονται εἰς ἑπτὰ ἑκατομμύρια οἱ ὑπὸ τῆς πείνης ἀποθανόντες. Ἡ μεγαλειτέρα θραῦσις ἐγένετο ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σχανζι, ἔνθα ἐπὶ δεκαεπτὰ ἑκατομμυρίων κατοίκων ἀπέθανον πέντε ἑκατομμύρια ἐν τῷ διαστήματι τοῦ παρελθόντος χειμῶνος. Ἡ κυβέρνησις τῆς αὐτοκρατορίας οὐδὲν ἄλλο μέτρον ἔλαβε κατὰ τοῦ κακοῦ τούτου ἢ τὸ νὰ διατάξῃ παρακλήσεις πρὸς διαφόρους τῆς Σινικῆς θρησκείας θεότητος. Εἰς τινὰ μέρη συνεκροτήθησαν μάχαι φονικαὶ διὰ τὴν κατοχὴν ὀλίγων σάκων ὄρυζιου. Ἐπαρουσιάσθησαν δὲ καὶ οὐκ ὀλίγα παραδείγματα ἀνθρωποφαγίας. Οἱ ἐν Σινικῇ παρεπιδημοῦντες ξένοι ἐδέχθησαν φιλάνθρωποι κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, ἀλλ' αἱ ἀγαθοεργίαι αὐτῶν ἐλάχιστα σχετικῶς θύματα τῆς πείνης ἔσωσαν. Δυστυχῶς προβλέπεται διὰ τινὰς ἐπαρχίας ἢ παράτασις τῆς σιτοδείας ἕνεκα τῆς ἐπικρατοῦσης ξηρασίας ἐπὶ ἔν ἔτι ἔτος, καὶ ἐπομένως ἡ σχεδὸν ἐντελής καταστροφή τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Συμβουλαὶ πρὸς τοὺς ταξειδεύοντας
διὰ σιδηροδρόμων.

Μὴ ἀνάβαινε ποτὲ εἰς τὴν ἀμαξάν τοῦ σιδηροδρόμου μὴδὲ κατάβαινε πρὶν ἢ ἡ ἀμαξοστοιχία σταθῇ ἐντελῶς. Διότι ἐν τοιαύτῃ περιστάσει καὶ ἡ ἐλαφροτάτη πτώσις δύναται ν' ἀποβῇ θανάσιμος, ἐὰν τυχόν οἱ πόδες σου περιπλακῶσιν εἰς τοὺς τροχοὺς τῆς ἀμάξης.

Μὴ πρόβαλλε τὴν κεφαλὴν εἴτε τὴν χεῖρα ἔξω τῆς θυρίδος τῆς ἀμάξης, διότι δυνατόν νὰ κινδυνεύσῃς ἐὰν αἴφνης ἡ ἀμαξοστοιχία διέρχεται γέφυραν ἢ ἄλλα τινὰ ἐξέχοντα μέρη.

Πρόσεχε πολὺ μὴ γείνης αἴτιος πυρκαϊᾶς βίπτων ἀπροσέκτως ἐν τῇ ἀμάξῃ ἡμίσεισον πυρεῖον ἢ σιγάρων.

Ἐὰν ἐπέλθῃ ἀπρόοπτόν τι δυστύχημα οἰονδήποτε μὴ ἐξέλθῃς, μὴδὲ κύψῃς ἀπὸ τῆς θυρίδος, ἀλλὰ μένε ἐν τῇ ἀμάξῃ.

Τέλος καθ' ἅπαν τὸ ταξειδίον μὴ στηρίζου ἐπὶ τῆς θυρίδος πρὶν ἢ βεβαιωθῆς ὅτι εἶνε καλῶς κεκλεισμένη.

Αἱ συμβουλαὶ αὗται εἶνε, ὡς βλέπετε, εὐκολοὶ καὶ νὰ τὰς εἴπῃ τις καὶ νὰ τὰς ἐκτελέσῃ, καὶ πολὺ ὀλίγοι ἄνθρωποι τὰς ἀγνοοῦσι· ἀλλ' ὅμως πλείστοι ὅσοι τὰς παραμελοῦσιν εἴτε ἐξ ἀσυρσίας ἀληθοῦς, εἴτε καὶ ἐξ ἐπιδειξέως, τόλμης καὶ θάρρους, ἣτις βεβαίως εἶνε ἄκαιρος καὶ ἄτοπος ἐπίδειξις ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ γινομένη.